

Như lục bình trôi

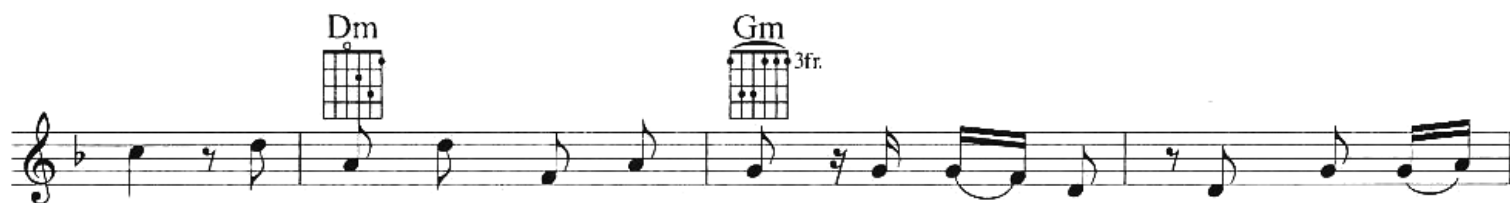
Nhạc: NGỌC SƠN

Lời: THANH SƠN

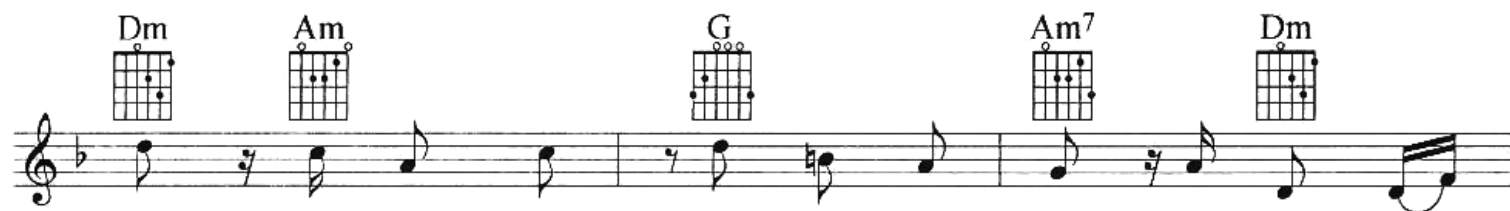
Ballade

Một chiều, một chiều về thăm chốn xưa. Phút
Lặng nhìn lục bình gửi thân (theo) nước trôi. Dẫu

giây sống lại những ngày gió mưa, sao trong lòng dường như dậy
xa dẫu gần số phận thế thôi! khi xa rồi thời gian vô

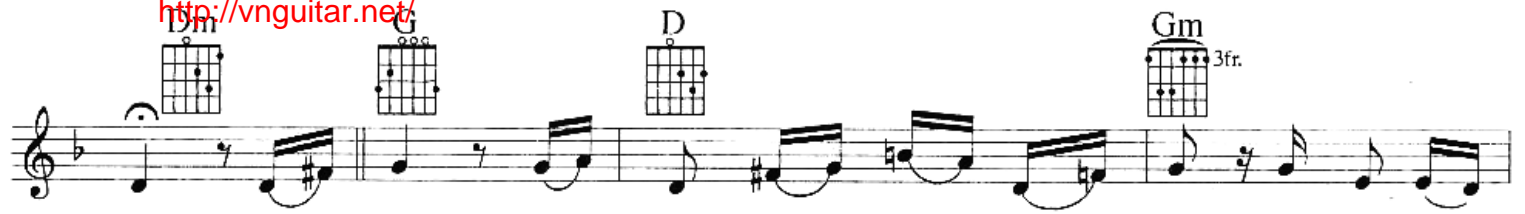

sóng thương dòng sông nước lớn nước ròng; có người chờ
nghĩa, mai ngày kia nếu vẫn chia lìa khóc tình dở ...

mong giấc mơ ấm nồng. (Lặng)

...dang nước mắt đầm

đĩa! Về đây tưởng mình ngon giấc ngủ say, biết đâu ai

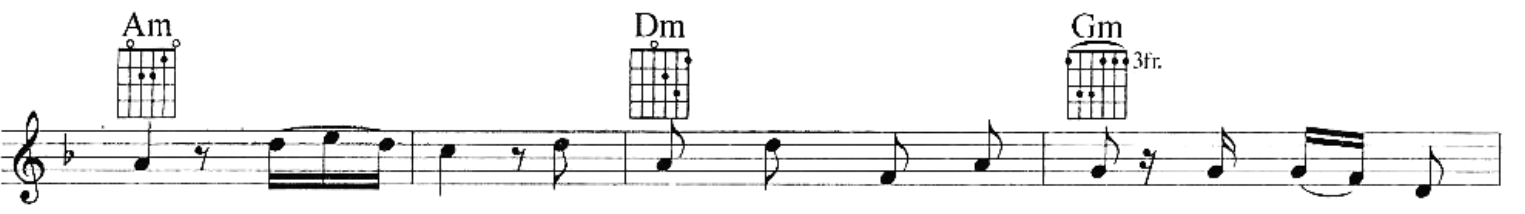
chờ héo gầy vì thương nhớ. Thương từng cây lúa bờ đê, giữ nguyên lời

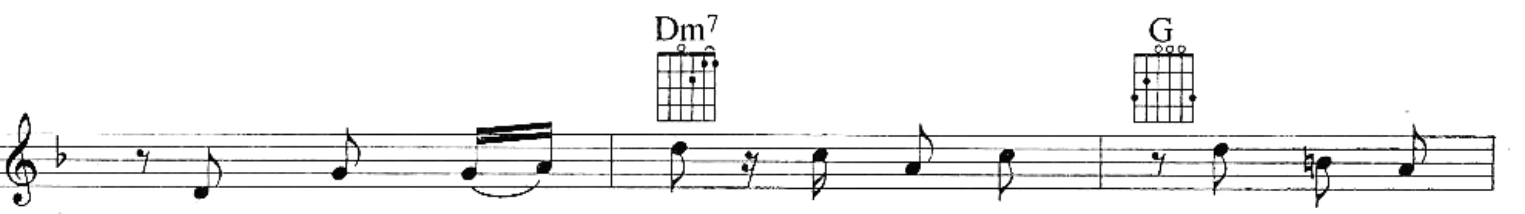
thề nhớ nhau gọi về. Một người lặng thinh phải đâu vong

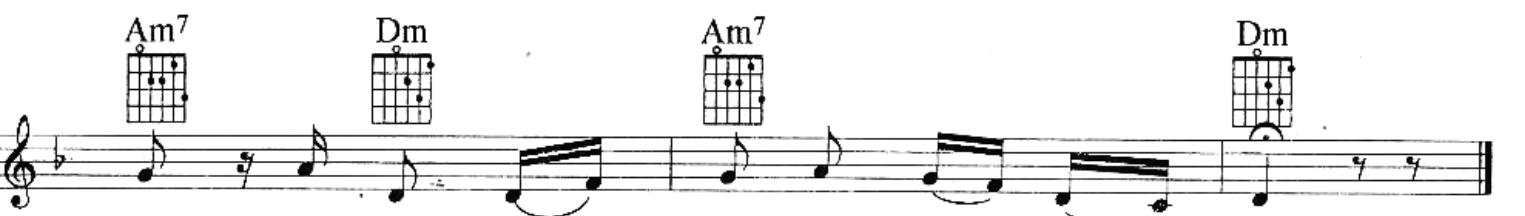
ân, phải đâu bạc tình? Lạnh lùng ngời nhìn tuổi xuân bước

qua. Nỗi vui, nỗi buồn những ngày vắng xa chưa phai nhòa.

Tình quê thương quá, như bài ca hát lên một

mà. Có một giọng sông xót thương lục bình!